

Kandidatuppsats i Offentlig Förvaltning HT12

Förvaltningshögskolan, Göteborgs Universitet

Linda Alexandersson

Handledare: Petra Svensson

Examinator: Vicki Johansson

Katalonien

**En uppsats om drivkrafter som kan komma att häva
suveränitet och skapa en ny(gammal)**

Innehållsförteckning

Inledning	3
Problembeskrivning	5
Syfte	7
Frågeställningar	8
Metod och material	9
Teori	14
Konstruktivism	14
Neo-realism	16
Resultat.....	20
Esquerra Republicana de Catalunya.....	20
Convergència Democràtica de Catalunya, CDC	21
Pro et Contra	23
Argumentationsanalys.....	25
Ekonomi	25
Kultur och identitet.....	28
Förekomsten av nya suveräniteter	29
Jämlikhet	30
Sammanvägning.....	31
Slutsatser	34
Referenser	36

Inledning

Europas karta och EU som det ser ut idag kan inom den närmsta framtiden komma att förändras, då separatism är en angelägen punkt på agendan på flera håll i Europa. Önskan om separation från dess tillhörande stat är idag aktuellt för bland annat Skottland och Storbritannien, Flandern och Belgien, samt Katalonien och Spanien. Till den brittiska nyhetstidningen The Guardian UK, säger Lieven de Winter, en professor i politik och expert på europeisk regionalism på universitet Louvain i Belgien, angående upptrappningen av separatistiska rörelser runt om Europa, att;

*"Three years of currency, debt, and financial crisis have set Europe's wealthy countries against the poor, the fiscally rigorous against the reckless, and triggered a certain renationalisation and fragmentation. Separatism, always present, has been boosted. "It is about money,".*¹

Detta stämmer väl in på fallet med Katalonien som har tröttnat på den relativt tunga skattebördan många upplever att de har jämfört med resten av landet. Den 11 September, vilket är Kataloniens nationaldag, detta år medverkade 1,5 miljoner människor i Barcelona i en demonstration för en separation för Katalonien och mot trycket från Madrid.²

Engagemanget för saken har i och med finanskrisen trappats upp de senaste åren, men kampen om regionen har en självständighet för en lång historia.

Bild: <http://catalunya.org.uk/web/pages/mymap.htm>

¹<http://www.guardian.co.uk/world/2012/nov/22/europe-separatist-movements?INTCMP=SRCH>. Tioende stycket.
²<http://www.guardian.co.uk/world/2012/nov/22/europe-separatist-movements?INTCMP=SRCH>

Spanien består idag av 17 autonoma regioner varav Katalonien är en av dem.³ Vad som skiljer Katalonien från de andra är deras historia av att ha varit en egen nation. Denna historia går tillbaka till 900-talet då Katalonien formades till en politisk självständighet och 200 år senare var nationen ett faktum med dess egna språk och identitet.⁴

Under 1200-1300-talet var Katalonien en nyckelpunkt för handeln vid medelhavet och regionen blomstrade med dess 500 000 invånare, men motgångarna var att vänta under det kommande århundradet. Under 1400-talet kantades Katalonien av epidemier, inbördeskrig och ekonomisk kris till följd av att regionen förlorade sin position som länken för handel vid medelhavet. Detta resulterade i att invånarantalet sjönk till 300 000 i början av 1500-talet.⁵ De följande åren fortsatte landets svårigheter, då det låg i en riskfylld position mellan krigande Spanien och Frankrike. Fastän Katalonien hade skydd av Frankrike kunde de inte motsätta sig när kungen av Spanien Philip av Bourbons armé intog Barcelona den 11 September 1714. Denna dagen förlorade Katalonien sin suveränitet, konstitutionen upplöstes och Katalonien tillhör från den dagen Spanien.⁶

De följande åren var Katalonien ekonomiskt framgångsrikt i och med industrialiseringen men missnöjet var stort över att tvingas vara under Spaniens makt. Under 1800-talet växte ett flertal nationalistiska partier fram, dock med ett begränsat och ostadigt inflytande över den politiska situationen.⁷ Det skulle dröja mer än 200 år, till September 1932 innan Katalonien återigen fick tillbaka makten över sig själva, om än inte fullständigt, men med ett eget parlament. Självständigheten var dock inte långvarig utan fick sig ännu en törn när det bara några år senare utbröt ytterligare ett inbördeskrig vilket resulterade i drygt 30 år av förtryck under diktatorn Francos våld.⁸ När general Franco i November 1975 dog började återuppbyggnaden av Katalonien där stark nationalism rådde och år 1979 gav Spanien Katalonien åter sitt relativa självstyre tillbaka. Fortfarande under Spaniens kontroll skiljer Katalonien sig idag åt från de andra 16 regionerna, inte bara på det kulturella hänseendet utan även med sociala och ekonomiska aspekter. Vilket bidrar till att nationalismen i Katalonien fortsätter att växa.⁹

³García-Milá, T. McGuire J, T. (1996) s. 19

⁴Hernández, F. X. (2007) s. 31f, 41

⁵Hernández, F. X. (2007) s. 41, 58f, 63

⁶Hernández, F. X. (2007) s. 76ff

⁷Hernández, F. X. (2007) s. 90ff

⁸Hernández, F. X. (2007) s. 126

⁹Hernández, F. X. (2007) s. 145f

Problembeskrivning

Idag är frågan om Kataloniens identitet högst aktuell och omfattande diskussioner råder i Spanien som befinner sig i en allvarlig ekonomisk kris. Vilket bland annat syns genom att Spanien idag har störst andel arbetslösa i Europa som uppnår till hela 25% av befolkningen.¹⁰ Den ekonomiska krisen tycks nu förstärka katalanernas vilja att bli självständiga samt deras ansträngningar för att detta ska hända. Även om Katalonien är den rikaste regionen i landet är de även den med störst skulder, vilket av många skylls på resten av Spanien med anledningen att de övriga regionerna inte tillför lika mycket som Katalonien till ekonomin och att Katalonien dessutom skulle få tillbaka mindre än de bidrar med.¹¹ Relationen dem emellan är idag minst sagt spänd.

I dagsläget vill enligt opinionsundersökningar mer än hälften av invånarna i Katalonien att regionen ska bli frigjord från Spanien, antingen som en mer självständig region eller en egen stat.¹² De bakomliggande orsakerna till detta är ekonomiska, politiska, kulturella såväl som etnografiska. Den kulturella är dock den största drivkraften då de som förespråkar en självständighet för Katalonien hävdar att de faktiskt är en egen nation med ett eget språk, en egen kultur samt historia, som beskrivet i inledningen. I försettningen av denna uppsats kommer Katalonien inte att benämnas som en region, då detta anses stötande av många katalaner idag. Istället föredrar de att benämnas som en nation inom staten Spanien. Frustrationen växer i Katalonien över deras svårigheter med att bli hörda. Ett viktigt element för många som arbetar för ett självständigt Katalonien, är därför en önskan om att en folkomröstning i frågan ska genomföras. I dagsläget är detta dock inte möjligt på grund av restriktioner i grundlagen som säger att separation av regioner inte är direkt möjligt.¹³ Relationen mellan Spanien blir alltmer ansträngd och samarbete dem emellan är problematiskt. Detta tar uttryck i allt från ekonomi, politik och historia, till språk och fotboll. Dilemmat ligger i om de ska låta framstående Katalonien bryta sig fri för att som nämnt antingen få en större självständighet eller bilda en ny(gammal) europeisk stat. Ett flertal politiska partier och organisationer arbetar aktivt idag och har gjort i ett flertal år för att detta ska bli verklighet.

Den 25 november 2012 ägde ett parlamentsval rum i regionen. Extra intressant var detta val

¹⁰http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_PUBLIC/3-31102012-BP/EN/3-31102012-BP-EN.PDF

¹¹<http://www.catalannewsagency.com/news/politics/catalan-president-calls-earlier-elections-25th-november-which-may-turn-plebiscite>

¹²<http://www.euronews.com/2012/09/11/spain-s-catalonia-region-speeding-toward-separation>

¹³<http://world.time.com/2012/09/28/why-catalonia-isnt-likely-to-leave-spain-anytime-soon/>

på grund av att det inträffade två år tidigare än när det egentligen skulle infalla. Detta efter initiativ av Kataloniens president Arthur Mas. Anledningen till att tidigare lägga parlamentsvalet, och därmed riskera sin politiska position, uttrycker han var motgångarna från Spaniens premiärminister Mariano Rajoy. Katalonien drabbas idag av ofördelaktiga skattetyngder från landet och framför allt premiärminister Rajoy's nationellt dominerande parti Partido Popular (PP).¹⁴ *"In exceptional times, exceptional decisions are needed"*¹⁵, hävdar president Mas. Ett tidigare parlamentsval i Katalonien hoppas han ska påskynda processen mot en folkomröstning om en eventuell separation av Katalonien från Spanien, *"...we must decide"*, fortsätter president Mas. Skulle nyvalet i Katalonien innebära ett resultat med en majoritet av partier för självständighet som kan tänka sig bilda koalition, kommer en folkomröstning att genomföras. Vad denna i sin tur skulle ha för innebörd är dock fortfarande en problematisk fråga.

Parlamentsvalet handlar således inte mest om partierna för sig, utan den stora valfrågan ligger på Kataloniens självständighetsprocess och den begärda folkomröstningen. Vilken skulle vara ett högst betydelsefullt steg på vägen till ett delvis eller helt självständigt Katalonien.¹⁶ Skulle Katalonien få en starkare självständighet eller åter igen bli en egen stat, kommer det troligtvis ha konsekvenser inte bara för Katalonien och Spanien, utan sannolikt även resten av Europa. Exakta följder kan endast spekuleras i, men faktum är att 15 billioner € lämnar regionen till Madrid varje år och kommer inte tillbaka.¹⁷ Skulle detta stoppas, genom att Katalonien antingen blir skattemässigt självständigt, eller en egen stat, skulle Spanien infinna sig i en ännu sämre situation än den i dagsläget redan kritiska. Samtidigt skulle en ny ekonomiskt stark nation uppkomma.

Ett flertal politiska partier i Katalonien och Spanien har länge haft diskursen om Kataloniens framtid på sin dagordning, alltsedan år 1714 då Katalonien förlorade sin självständighet och den katalanska nationaliteten stärktes och katalanismen föddes. Politiska partier med olika ideologier från både vänster och höger på den ideologiska skalan har länge strävat mot samma mål. Samtidigt finns där självfallet även partier som motsätter sig, vilka istället fokuserar på andra valfrågor såsom den kritiska ekonomiska situation i dagsläget. Idag är de dock tvungna att ta ställning när katalanismen inte backar.

¹⁴<http://www.euronews.com/2012/09/25/early-elections-as-catalan-leader-seeks-independence-from-spain/>

¹⁵<http://www.catalannewsagency.com/news/politics/catalan-president-calls-earlier-elections-25th-november-which-may-turn-plebiscite>. Första och andra stycket.

¹⁶<http://www.catalannewsagency.com/news/politics/catalan-president-calls-earlier-elections-25th-november-which-may-turn-plebiscite>

¹⁷<http://online.wsj.com/article/SB10001424127887324712504578130891031680124.html>

Syfte

De politiska partierna i framför allt Katalonien, vilka även finns representerade i övriga Spanien, som förespråkar ett självständigt Katalonien syns och hörs tydligt på gatorna i städer som Barcelona i form av valaffisher, flaggor på balkongerna och den allmänna betoningen på att detta är Katalonien, inte Spanien. De partier som å andra sidan motsätter sig förslaget om en ny nation alternativt Katalonien som en självständig region, har inte en lika stark framtoning som de för en frigörelse av regionen har för sin åsikt i frågan. Detta är dock inte överaskande då frågan är såpass betydande av kulturella såväl som politiska skäl för många katalaner och det genererar ett enormt engagemang.

Spaniens djupa ekonomiska kris i dagsläget har satt diskursen kring Katalonien på sin spets och inför valet den 25:e november (2012) eskalerade diskursen som blivit valets kärnfråga. Skulle det inom den närmsta framtiden innebära att Katalonien får godkänt att frigöras från Spanien, skulle som nämnt detta högst troligtvis ha konsekvenser för hela Europa och EU. Katalonien som en framtida ny europeisk stat skulle kunna bli en rik och mäktig nation samtidigt som resterande Spanien skulle sättas i en ännu djupare kris och se mot en mörk framtid utan Kataloniens ekonomiska styrka att ta del av. Detta gör diskursen kring Kataloniens framtid aktuell inte bara för Spanien och dess framtid utan även för oss i Sverige i och med vårt medlemskap i EU. På grund av detta finner jag en intressant och distinkt anledning till att fördjupa sig vidare i frågan.

Med utgångspunkt från ovanstående aktuella situation kommer jag i min uppsats att fördjupa mig i vad det egentligen är valdeltagarna skulle behöva ta ställning till om en eventuell folkomröstning om Kataloniens framtid skulle äga rum, samt varför Spanien och Katalonien befinner sig i den sits de är i idag. Mitt syfte är såtillvida att tydliggöra och förklara självständighetsförespråkarens argument och drivkrafter i frågan och på så sätt förtydliga för en utomstående vad som idag pågår i en närliggande europeisk stat, efter en högst händelserik upptrappning.

Frågeställningar

Den drivande anledningen till valet av diskurs för min uppsats ligger alltså i att kartlägga argumenten för ett självständigt Katalonien, utöver deras självklara argument om att de tidigare varit en självständig stat. Utifrån diskursen och främst mitt syfte med denna forskning vill jag fördjupa mig i argumenten som i och med det av regionens president tidigarelagda parlamentvalet, belyses i ett viktigt ställningstagande gällande Kataloniens och Spaniens framtid. Jag ska i min forskning därför söka svar på frågorna:

- Vad skulle valdeltagarna vid en eventuell folkomröstning om Kataloniens (och Spaniens) framtid behöva ta ställning till?
- Varför befinner sig Katalonien idag i en situation där flera partier och många katalaner kräver en folkomröstning i frågan?

Metod och material

För att kunna svara på min forskningsfråga kommer jag att anta en kvalitativ forskningsansats. Detta på grund av att datan och analysen av den kommer att vara av tolkande art och fokuset kommer att ligga på argument och ord, vilka inte tydligt kan mätas och motiveras därmed mitt val av forskningsansats.¹⁸ Då tyngden i min forskning ligger på just argumenten kommer jag att genomföra min undersökning huvudsakligen med hjälp av kvalitativa intervjuer för att svara på frågan om vad som motiverar detta tidigarelagda val och dess kärnfråga om Kataloniens framtid, samt varför situationen ser ut som den gör idag när diskursen är mer aktuell än någonsin. Jag bedömer det vara högst relevant att använda mig av intervjuer för att förstå varför frågan är av tung vikt inte bara för främst katalaner, utan spanjorer och även övriga Europa då det kan komma att påverka allt fler än endast invånarna i Katalonien.

Från intervjuerna kommer jag att samla in argumenten för en självständighet, vilka är kärnan i forskningen och ger mig svar på min första frågeställning. Nämligen, vad skulle valdeltagarna vid en eventuell folkomröstning om Kataloniens (och Spaniens) framtid behöva ta ställning till? Svaret till detta finner jag alltså i argumenten för en självständighet för Katalonien. Min andra frågeställning, varför befinner sig Katalonien idag i en situation där flera partier och många katalaner kräver en folkomröstning i frågan? kommer jag att använda mig av vald teori för att svara på. Jag kommer i argumenten söka efter referenser till neo-realism och konstruktivism. Någon av dessa så kallade verklighetsteorier kan komma att hjälpa oss förstå varför detta separatism-ärende idag tycks vara på sin kulmen. Handlar det om således om makt eller identitet som drivande faktor, eller möjligtvis en kombination av dessa?

Då det i denna forskning handlar om argument av politisk karaktär som är skapade av insatta, ofta mycket kvalificerade och framförallt driva eldsjälarna för sin sak, krävs viss försiktighet. Argument kan ofta vara subjektiva och selektiva, noga utstuderade och präglade av ideologier. Därför bedömer jag det vara högst relevant och nödvändigt att vrida och vända på argumenten genom analys av dem för att förstå och förklara dagens situation, och motiveringen till varför parlamentsvalet i Katalonien äger rum tidigare än planerat. På grund av detta anser jag argumentationsanalys vara den mest intressanta, logiska och rättvisande metoden att använda mig av för att besvara min frågeställning. Argumentens uppgift är att övertyga läsaren/mottagaren och min uppgift blir därför att beskriva och

¹⁸Bryman, Alan (2012) s. 40

värdera de olika argumenten för att få fram deras beviskraft, med andra ord deras förmåga att övertyga mottagaren om en tes.¹⁹ För att uppnå detta kommer jag att använda mig av den så kallade pro et contra-modellen, vilket betyder för och emot, som även förklarar mitt val av modell då jag ska svara på frågan om vad valdeltagarna ska ta ställning till vid en eventuell folkomröstning om Kataloniens framtid. Jag väljer dock att begränsa mig till självständighetsrörelsen och argumenten för detta.

Pro et contra-modellen är utformad som en lista med olika steg att följa i analysen av argumenten.²⁰ Det första steget är att hitta tesen (T) i texten, i detta fall från intervjun, vilket kännetecknas som ett slags påstående som sedan byggs på med ett eller flera argument. Argumenten som följer betecknas P1, P2...osv. Där P står för pro, alltså argument för ett påstående. Motargument skulle betecknas C1, C2...osv, där C står för contra-argument, men vilka jag alltså väljer att utesluta ur denna forskning. Efter att ha tagit fram tesen ur intervjun, används P och C för att organisera argumenten, vilka som är argument för tesen och vilka som i sin tur är motargument till de argumenten.²¹ Mellan tes och argument kan det finnas premisser, benämnda ϕ (grekiska 'fi') som inte behöver vara direkt utskrivna eller uttalade men vilka kan behöva skrivas med på listan för att tydliggöra för analys. Exempel:

T: *"Lagarna mot nazismen måste skärpas, bl.a. genom ett förbud mot nazistiska organisationer. P1: nazismen i Sverige står för en ohygglig kriminalitet. Φ P1: Ingen ska behöva frukta för sitt och sina anhörigas liv därför att kriminella nazister inte anser oss ha rätt till vår frihet."*²²

Tillsammans bildar detta alltså en så kallad Pro et contra-lista och därefter kommer stadiet att värdera argumenten, eller närmare bestämt undersöka om "*beviskraften i en argumentation är intellektuellt övertygande*" som Boréus och Bergström uttrycker det i kapitlet Argumentationsanalys i metodboken Textens mening och makt.²³ Värderingen går till på så sätt att i första steg kontrollera hållbarheten, alltså säkerställa att informationen är korrekt eller trovärdig, vilket kan kräva vidare forskning i ämnet. En annan viktig aspekt i analysen är att det finns relevans till argumenten. Av hållbarheten, relevansen samt information kring ämnet som kanske inte vill belysas av partens argument, görs sist en sammanvägning.²⁴ Denna procedur kommer jag alltså att genomföra på argumenten för självständighet för Katalonien tillsammans. Resultatet, en beskrivning och värdering av

¹⁹Boréus, K & Bergström, G. (red.) (2012) s. 91ff

²⁰Boréus, K & Bergström, G. (red.) (2012) s. 113

²¹Boréus, K & Bergström, G. (red.) (2012) s. 99ff

²²Boréus, K & Bergström, G. (red.) (2012) s. 104

²³Boréus, K & Bergström, G. (red.) (2012) s. 126f

²⁴Boréus, K & Bergström, G. (red.) (2012) s. 128ff

argumenten i frågan kommer således att ge mig svar på frågan vad valdeltagarna vid en ev. folkomröstning om Kataloniens (och Spaniens) framtid skulle behöva ta ställning till.

Med intervju som datainsamlingsmetod önskar jag komma närmre intervjupersonen och deras arbete i frågan för att få en bättre inblick i vad som driver dem i deras vardera mål, med andra ord deras argument. Fördelarna med intervju som jag värderar är bland annat dess flexibilitet. Vid intervju kan eventuella frågetecken direkt redas ut vid svårformulerade partiprogram exempelvis, samt undvika förutfattade meningar utifrån partiets ideologi då jag vid intervju får utförligare förklaringar av argumenten.²⁵

Intervjuerna kommer att anta en ostrukturerad form, på grund av att det är argumenten som ligger i fokus och den intervjuades åsikter. Jag vill således undvika att jag leder intervjun in på något spår. Temat för intervjun är argumenten till varför partiet är för en självständighet för Katalonien. Jag vill inte kontrollera intervjun med alltför strukturerade frågor för att få tydligare insikt i partiets resonemang. Huvudfrågan i intervjuerna kommer alltså att vara; vad är ert partis argument i frågan gällande Kataloniens framtid? Detta kommer med andra ord att leda intervjun.²⁶ Beroende på ställning i frågan, ideologi och utveckling i intervjun kommer jag självfallet att ställa följdfrågor. Jag bedömer det rimligt och smidigast att intervju antar mer formen av en konversation om ämnet i fråga, än frågor med svar. Partierna har olika utgångspunkter och ett flexibelt anspråkssätt till intervjun anser jag kommer att vara till en fördel för att få kontakt med intervjupersonen och ta del av deras synpunkter i diskursen. Faktum är att detta är en känslig fråga för många både politiskt och kulturellt vilket innebär att ett visst hänsynstagande bör tas och att förhållandet till intervjupersonen är viktigt för att kunna få insikt i deras drivkraft. Vilket är ytterligare en fördel med att använda intervju som datainsamlingsmetod, nämligen den att vid intervju får man ta del av inte bara vad som sägs, i detta fall argumenten, utan även hur intervjupersonen uttrycker sig, uppfattningar samt synsätt, vilket även det ger en aspekt till intervjun och datainsamlingen.²⁷

Teorierna jag kommer att använda mig av är neo-realism och konstruktivismen, vilka kommer att inkorporeras i datainsamlingen på så sätt att jag från samtalet i efterhand och argumenten därifrån försöker urskilja olika nyckelord eller teman som relaterar till respektive verklighetsteori. Detta för att söka svar till min andra frågeställning, nämligen varför Katalonien idag befinner sig i en situation där flera partier och många katalaner

²⁵Bryman, Alan (2012) s. 412f

²⁶Bryman, Alan (2012) s. 415ff

²⁷Bryman, Alan (2012) s. 428, 413

kräver en folkomröstning i frågan. Jag kommer att analysera detta för att undersöka om diskursen kan förklaras med neo-realismen eller konstruktivismen (vilka beskrivs utförligare i teoriavsnittet). Jag bedömer det vara den smidigaste metoden för användandet av teorin, stället för att exempelvis använda mig av direkta frågor med teorierna i intervjuerna. Jag misstänker att detta kan leda intervjupersonen in på spår de föredrar att "tillhöra". När en utomstående i sin tur kan urskilja andra tendenser i ståndpunkterna från de intervjuade partierna, genom att istället i efterhand urskilja nyckelord och teman som relaterar till de olika teorierna. För att sedan utifrån detta dra analyser och förhoppningsvis kunna få svar på den andra frågeställningen om varför ett beslut i frågan om Kataloniens framtid är såpass viktigt idag, (vilket beskrivs utförligare i teoriavsnittet). Detta går i enlighet med det metodval om den argumentationsanalys jag kommer använda för att besvara den första frågeställningen vilket kan sammanfattas med Ekengrens och Hinnfors ord i Uppsatshandbok – Hur du lyckas med din uppsats, som följer: *“All vetenskap bygger i någon mening på tolkningar och på tillfälliga sanningar.”*²⁸

Vidare kommer jag att utöver intervjuer som datainsamlingsmetod att använda mig av nyhetsartiklar för att ta del av den senaste informationen om valet och dess konsekvenser vilket i sin tur påverkar möjligheten till en eventuell folkomröstning. Merdärtill är nyhetsartiklar en intressant källa för att se på diskursen utifrån. Jag kommer under studien att befinna mig i Barcelona för att djupare förstå självständighetsrörelsen bland katalaner och inte endast som politisk rörelse. Innan detta kommer jag att förbereda mig med studier av Kataloniens historia för att själv förstå varför frågan har såpass stor betydelse i dåtid och nutid, inrikes såväl som utrikes. Således kommer forskningen att anta formen av en tvärsnittsdesign.²⁹

Avgränsningar är nödvändiga för att kunna genomföra min forskning. En av dessa går vid mängden argument att räkna in till studien. I Katalonien är parlamentet uppbyggt på ett flerpartisystem och jag bedömer det därför rimligt och nödvändigt att behandla två olika partiers argument. Fler än detta bör inte vara nödvändigt då partierna rimligtvis använder sig av liknande argument. Jag kommer att ta del av argument från två partier för självständighet som bottenar sig i något skilda ideologier. Jag anser det vara av betydelse för att få en bredare grund för analys och inte endast representera de två största partierna för självständighet.

²⁸Ekengren, Ann-marie & Hinnfors, Jonas. (2012) s. 42

²⁹Bryman, Alan (2012) s. 63ff

Mitt val av politiska partier faller på det äldsta katalanska partiet Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), som är ett republikanskt vänsterparti som arbetar för en fullständig självständighet för Katalonien.³⁰ Det andra partiet för självständighet blir det ledande partiet i Katalonien, nämligen Convergència i Unió, CiU, vilket befinner sig mitten-höger på den ideologiska skalan. Eftersom de är det största partiet, anser jag det vara relevant att ha med deras argument för en självständighet.³¹ Dessa två partier är utvalda för att ge bred till forskningen och fungerar som ett representativt urval och ger en teoretisk mättnad.³²

³⁰<http://www.esquerra.cat/language/english>

³¹Giordano, Benito & Roller, Elisa. (2002) s. 103f

³²Bryman, Alan. (2012) s. 179

Teori

Det centrala i forskningen ligger som nämnt på politiska argument och analys av dem, merdärtill kommer jag att använda mig av lämplig teori för att ytterligare förklara och förstå argumenten. Med en deduktiv ansats vill jag använda politiska filosofier för att se om dessa eventuellt kan förklara grunden till argumenten och dess resonemang ännu tydligare, och därmed ge mig svar på främst min andra frågeställning men även den första genom att analysera och eventuellt förklara argumenten ytterligare utifrån de valda teorierna.³³ Jag väljer att använda mig av två politiska teorier för att jämföra; neo-realism och konstruktivism. Dessa teorier används ofta för att förklara internationella relationer. Då det i denna diskurs gällande Kataloniens framtid kretsar mycket kring relationen mellan Spanien och Katalonien, bedömer jag detta vara applicerbara och tänkvärda teorier i detta fall. De kan ge en ytterligare intressant aspekt till argumenten genom att analysera om de kan förklaras med antingen rationella realism där fokuset ligger på makt, eller med konstruktivism som istället bygger på idéer om betydelsen av normer, värderingar och identitet. Alltså, kan anledningen till varför flera partier och många katalaner idag kräver en folkomröstning förklaras bäst med antingen neo-realism (även kallad strukturell realism) eller konstruktivism? Med en deduktiv teori låter jag dessa två politiska filosofier och teorier leda mig i forskningen och sökandet efter svaret på min andra forskningsfråga. Nedan följer beskrivningar av vardera teori.

Konstruktivism

Som inom alla teorier finns det även inom konstruktivismen ett flertal olika inriktningar och jag väljer att inrikta mig på Ted Hopfs teori om konventionell konstruktivism. Hopf en amerikansk akademiker och ledande person inom konstruktivismen i studier av internationella relationer. Konstruktivism, som andra teorier om internationella relationer kan hjälpa oss att förstå politik och relationer i världen. Vidare kan det hjälpa oss förstå världens maktbalans, samt relationer mellan nationella identiteter och dess intressen. Just identitet och intressen är centralt i konstruktivismen.³⁴

Enligt konstruktivismen är en värld utan identitet är en värld av kaos och osäkerhet.

³³Bryman, Alan. (2012) s. 26f, 435f

³⁴Hopf, Ted. (1998) s. 172

Identitet och intressen skapar ordning, både internationellt såväl som inrikes. En stats identitet har tre huvudsakliga funktioner i samhället. För det första beskriver den vem nationen och övriga är, både för nationen själv och för de andra. Genom detta berättar identiteten något om varje stats intressen och preferenser inom särskilda områden och gällande andra internationella aktörer. Preferenser och handlingar skapar utåt sett en stats identitet, vilket innebär att staten själv inte fullkomligt har makten över sin identitet. Denna bestäms enligt konstruktivismen av uppfattningar som andra nationer har om staten i fråga. Detta innebär att identiteten kan förändras över tid till följd av historia, kultur, politiskt och socialt sammanhang. Preferenser kan ses som en produkt av identiteten. Ett exempel på detta är att vara en medlemstat av EU innebär att staten godkänner särskilda stadgar och intressen som Europeiska Unionen representerar. Med andra ord, med egenskapen att vara medlem av EU anammar staten en viss identitet.

Enligt konstruktivismen kan på samma sätt som intressen skapas ur identiteten, även avsaknaden av vissa intresse vara lika intressant, och även den som skapad säga något om en nations identitet. Identiteter och struktur av aktörer och dess handlingar är alltså socialt konstruerade av oss själva, efter normer, värden och ideer.³⁵ Hopf betonar dock att det är viktigt att se det i dess kontext, att identiteten inte är applicerbar på alla områden en stat berör.³⁶

Makt är en central faktor i teorin om internationella relationer. I motsats till neo-realismen, är det inte endast materiell (militär eller ekonomisk) makt som är av betydelse, utan även sådant som inte går att mäta. Exempelvis kultur, ideologi och språk som enligt konstruktivismen även de är av vikt vid förståelse av internationella och nationella relationer. Med andra ord, idéer och värden är en form av styrka och makt, minst lika viktigt som en materiell styrka.³⁷ Hopf uttrycker detta med orden: "*The power of practice is the power to produce intersubjective meaning within a social structure.*"³⁸

I enlighet med att det enligt det konstruktivistiska synsättet är vi som är skaparna av strukturen i världen, innehar vi även makten att skapa discipliner och idéer som kan leda till förändringar, även om det är väldigt svårt. Alltså, med hjälp av nya idéer och normer är förändring möjligt även på internationell nivå. Idéerna eller normerna kan komma från så kallade normentreprenörer, tex intresseorganisationer, internationella organisationer, inflytelserika personer m.m. Existerar dessa förutsättningar finns möjligheter till förändring

³⁵Hopf, Ted. (1998) s. 174ff

³⁶Hopf, Ted. (1998) s. 182

³⁷Hopf, Ted. (1998) s. 177ff

³⁸Hopf, Ted. (1998) s. 179

på både den nationella strukturen såväl som världssituationen³⁹

En annan vanlig aspekt som kan hjälpa oss förstå internationella och nationell relationer är säkerhetsdilemmat, den ständiga osäkerheten om vad andra stater ska göra med sin styrka eller makt av olika slag. Enligt konstruktivismen är det enkelt; det finns inget hot stater emellan. Detta uppnår världens nationer genom att utifrån våra identiteter och eventuella gemensamma intressen förstå varandra. Vilket påverkar tilliten och (o)säkerheten. Eftersom alla intressen har sina identiteter säger konstruktivismen att vi utifrån detta ska kunna förstå varandra och på så vis undvika konflikter.⁴⁰ Ännu bättre förutsättningar har stater däremot om de har liknande intressen eller framförallt samma uppfattning av ett eventuellt problem. Lika uppfattning av exempelvis ett internationellt problem är avgörande för att samarbete ska fungera.⁴¹

Konstruktivismen hjälper oss förstå hur nationalism, etnicitet, kön, religion m.m påverkar världspolitiken. Enligt synsättet är dessa viktiga element i identiteten vilka som nämnt tidigare är grunden för relationer stater emellan. Identiteten ger stater förståelse eller icke-förståelse för varandra i politiska situationer och relationer nationer emellan, och därmed även politiken i världen. Genom staternas olika intressen och identiteter påverkas uppfattningarna av varandra som vänner, allierade, likasinnade, fiender eller liknande.⁴²

Neo-realism

Jag väljer att begränsa mig till neo-realismen då det i denna teori till skillnad från klassisk realism handlar om relativa vinster, istället för absoluta. Detta kan vara en intressant aspekt då det i Kataloniens fall handlar om att ha haft en större självständighet och makt över sig själv, för att senare blivit framtagna den. Flera partier vill ha en fullständig frigörelse från Spanien, medan andra nöjer sig med en större skattemässig frihet. På grund av detta vill jag när det gäller realismen begränsa mig till de relativa vinningarna i neo-realismen.⁴³

Som nämnt tidigare handlar det neo-realistiska (och övriga former av realism) perspektivet gällande internationella relationer, till största del om makt, och strävan efter den. Detta

³⁹Hopf, Ted. (1998) s. 180f

⁴⁰Hopf, Ted. (1998) s. 188

⁴¹Hopf, Ted. (1998) s. 189, 192

⁴²Hopf, Ted. (1998) s. 192f

⁴³<http://www.e-ir.info/2009/07/23/comparing-and-contrasting-classical-realism-and-neo-realism/>

beror enligt neo-realismen på hur strukturen i världen ser ut idag, att det är det internationella systemet som tvingar länderna till att sträva efter makt. Likt evolutionsteorin och "*survival of the fittest*" är det en fördel att vara stark, eller med andra ord i detta fall inneha militär och/eller politisk makt. På grund av människans och staternas natur kan vi inte lita på varandra och för att på bästa sätt anpassa oss efter omgivningen strävar staterna efter makt för ett sätt att stärka sin position för att skydda nationen. I motsats till konstruktivismen erkänner neo-realismen inte kulturella identiteter bland stater som relevant. Vi är alla lika under världspolitikens struktur, nationaliteter har alltså ingen betydelse. Dock kan en ökning av populationen även stärka en stats makt, likt militär och ekonomisk styrka.⁴⁴

Enligt neo-realismen är den strukturella ordningen i världen, eller snarare brist på den, i formen av anarki, viktig. Vilket i detta fall inte innebär total oordning utan att det inte finns någon högre central makt än staterna själva. Vidare kan stater aldrig lita på varandra och säkerhetsdilemmat är ett ständigt hot oavsett militär eller ekonomisk makt. Enligt det neo-realistiska perspektivet bedömer nationernas respektive avsikter gentemot varandra genom att värdera varandras officiella tal av ledare och politiska program. Osäkerhet nationerna emellan är ständigt rådande. I Maersheimers beskrivning av neo-realismen förklarar han vidare att stater agerar rationellt för överlevnad och skydd av nationens gränser, vilket är det allra viktigaste åliggande en stat har. På grund av som nämnt, att en stat aldrig kan lita på en annan stat och dess avsikter gentemot resten av världen, är krig alltid en potentiell risk.

Även om samarbete enligt neo-realismen kan förekomma är det problematiskt i och med att det viktigaste alltid är att skydda egenintresset och stärka den egna statens makt. Samtidigt som stater alltid strävar efter mer makt och styrka, vill man rimligtvis inte heller att andra staters makt ska stärkas. Desto svagare de andra är desto mindre chans är det att en stat blir attackerad. Detta motiverar alla stater att ständigt tävla med varandra om makt, vilket är huvudprincipen i neo-realismen och förklaras genom säkerhetsdilemmat.⁴⁵

Inom neo-realismen finns det två inriktningar som anger hur mycket makt som är tillräckligt för en stat, eller om det överhuvudtaget finns en övre gräns. De olika inriktningarna kallas offensiv och defensiv, där den senare säger att det finns en övre gräns till hur mycket makt en stat behöver. Medan den offensiva och den Maersheimers

⁴⁴Mearsheimer, J, John. (2006) s. 72f

⁴⁵Mearsheimer, J, John. (2006) s. 73f

förespråkare säger att en stat tar varje chans de kan för att få mer makt i hopp om ett eventuellt internationellt övertag. Det defensiva anspråksättet är alltså mer relativt och säger att om en stat blir "alltför" mäktig kommer det utbalanseras på så vis att övriga stater går samman för att utjämna maktbalansen. Vilket innebär att för mycket makt kan vara dåligt för en stat då därmed hotet ökar, detta kan i sin tur leda till att stater begränsar sin makt. Förespråkare för defensiv neo-realism diskuterar i och med detta om det finns en någorlunda stabil rådande maktbalans.

Offensiva neo-realister däremot anser inte där finnas någon balans i världen som gör att stater är nöjda vid en viss grad makt på grund av ett starkare hot från andra länder. Istället hävdar offensiva neo-realister att om en stat känner sig hotad finns där en risk att denne anklagar en annan stat för påstådda felaktigheter. Med detta riktas uppmärksamheten någon annanstans men osäkerheten finns kvar och risken för krig ökar. Detta hindrar dock inte stater från att ständigt sträva efter mer makt.⁴⁶

Slutligen kan de två teorierna, konstruktivism och neo-realism, sammanfattas som en teori där identitet har flera aspekter och är av stor vikt, medan den andra ser egenintresset och makt som den största betydande faktorn för en stat. Genom att använda dessa två synsätt gentemot diskursen vill jag analysera och titta på fallet med Katalonien och den upptrappade kampen om självständighet. Förhoppningsvis kan detta klargöra varför relationen mellan Spanien och Katalonien är såpass ansträngd idag och vad som drivit dem dit. Kan partiernas motivation förklaras med att det ligger i en strävan efter makt, eller bedömer partierna att det eventuellt är identiteten som skiljer sig åt för mycket för att ett nära samarbete ska fungera mellan Katalonien och Spanien?

Utifrån analysmodellen nedan kommer jag att fördjupa mig i argumenten och analysera om där finns någon koppling till någon av teorierna. Detta kommer att genomföras på så sätt att jag söker efter indikatorer som kan relateras till någon av nyckelorden eller teman nedan i analysmodellen, för att på så vis särskilja om argumenten eventuellt kan kopplas till någon eller båda respektive teorier.

Då teorierna som nämnt ofta används för att analysera internationella relationer och dess mest relevanta aktörer (stater, internationella organisationer tex), kommer jag i denna analys behandla både Katalonien och partierna samt även till viss del Spanien, som de olika aktörerna som eventuellt drivs enligt eller kan förklaras med hjälp av någon av teorierna. Finns där alltså indikatorer i argumenten som pekar på att ett parti exempelvis har synen på

⁴⁶Mearsheimer, J, John. (2006) s. 75f

människorna och omvärlden enligt neo-realism, alltså att vi är rationella varelser som drivs i vår strävan efter makt. Merdärtill kommer jag att som nämnt urskilja om argumenten indikerar att den främsta drivkraften till varför de kämpar såpass ihärdigt än idag för frigörelse, beror på en önskan om mer makt, eller om det främst handlar om olika identiteter. Säkerhetsdilemmat och eventuell betydelse av det kommer att appliceras på relationen mellan Katalonien och Spanien; finns den och hotar, enligt neo-realismen, eller är det inte ens existerande enligt konstruktivismen. Utifrån tabellen och pro et contra-listan ska jag förhoppningsvis kunna göra en bedömning om vad som kan förklara Katalanismens starka framtoning. Samt på så vis förklara vad valdeltagarna skulle behöva ta ställning till vid en eventuell folkomröstning, och varför Katalonien idag befinner sig i en situation där flera partier och många katalaner kräver en folkomröstning i frågan. Detta genom att alltså använda teorins indikatorer utifrån tabellen och applicera denne på argumenten.

Analysmodell	Neo-realism	Konstruktivism
Den mänskliga naturen	Rationell, där vi strävar efter makt.	Normer, idéer och identitet dominerar vår existens.
Aktörernas roll och dess effekter/påverkan	Att säkerställa den relativa makten, alltså inneha störst makt.	Skapa och sprida normer och idéer
Säkerhetsdilemmat	Ett ständigt hot, aktörer kan inte lita på varandra.	Existerar inte, genom respekt för varandras identiteter och intressen undviker vi detta.

Resultat

I följande del kommer jag att presentera resultatet från undersökningen. Inledningsvis redogörs i huvuddel vad som framgick på vardera intervju. Därefter presenteras en utförligare samt mer strukturerad form av argumenten i enlighet med beskriven pro et contra-lista. Även om partierna rimligtvis kommer att använda sig av liknande argument kommer jag att separera de två partierna för självständighet, detta för översiktlighetens och strukturens skull. Detta görs för att i nästa steg genomföra argumentationsanalysen, med teorierna som komponent applicerat på vardera argument, och svara på frågan vad valdeltagarna vid en eventuell omröstning om kataloniens framtid ska ta ställning till. Argumentationsanalysen följs sedan av en sammanvägning av argumenten. Avslutningsvis behandlas den andra frågeställningen, den om varför Katalonien idag befinner sig i en situation där flera partier och många katalaner kräver en folkomröstning i frågan. Med andra ord, kan detta förklaras med hjälp av valt teoretisk referensram nämligen neo-realismen och/eller konstruktivismen. Detta kommer att ske med hjälp av analysmodellen samt indikatorer därefter urskiljna ur partiernas argument.

Esquerra Republicana de Catalunya

Esquerra är ett katalanskt ord som betyder vänster och beskriver alltså partiets inriktning på den ideologiska vänster-höger-skalan. Esquerra Republicana de Catalunya är med andra ord ett republikanskt vänsterparti. Det är Kataloniens äldsta parti och finns representerade både på regional nivå, samt nationell och europeisk. Esquerra Republicana de Catalunya är ett av de partier som arbetar aktivt för en frigörelse av Katalonien från Spanien.⁴⁷ För intervju med en representant för partiet fick jag träffa Francesc Sánchez som arbetar som politisk rådgivare på Esquerra. Hans rutiner innefattar bland annat att arbeta med olika grupper inom ämnen som kultur, utbildning och ekonomi, samt skriva tal och framställa valprogram.

Sánchez berättar att anledningen till att han själv och partiet som han företräder vill ha självständighet för Katalonien huvudsakligen handlar om att Katalonien historiskt sett redan är en nation. Han menar att i och med detta borde Katalonien inneha samma rättigheter som andra nationer. Framförallt betonar Sánchez även den till synes orättvisa behandlingen från Spanien. Esquerra anser att skattebördan från staten är för tung, speciellt i dagens ekonomiskt svåra tider, för att Katalonien ska kunna tillse det katalanska folket med vård, utbildning och sociala tjänster. Sánchez återger att det inte endast är inom Spanien de har en relativt tung skattebörd, utan även internationellt sett på regionala nivåer. Vidare upplever partiet att Spanien inte vill tillkännage eller acceptera den katalanska kulturen och dess språk som Sánchez betonar talas av mellan sju och elva

⁴⁷<http://www.esquerra.cat/language/english>

miljoner människor inte bara i Katalonien, utan även i Valencia och på de Baleariska öarna till exempel. Partiet Esquerra och Sánchez upplever att Spanien inte heller vill erkänna att det finns flera nationer inom Spanien, såsom exempelvis Galicien och de Baleariska öarna. Sánchez menar att på grund av dess kultur, historia, egna språk med mera förtjänar Katalonien ett erkännande av Katalonien som en egen identitet och samma rättigheter som andra nationer och kulturer. Följaktigen kan partiet inte godta att Katalonien hittills inte fått sin begärda folkomröstning i frågan. De ser Skottland som förebild vilka blivit godkända en folkomröstning om eventuell separation från Storbritannien. Sánchez uttrycker det dock med besvikenhetsfullt att *“Catalonia is like Scotland but Spain is not like Great Britain”*.⁴⁸

Convergència Democràtica de Catalunya, CDC

Det dominerande Katalanska partiet är CiU vilket består sedan 30 år tillbaka av två sammanslagna partier. Convergència i Unió består idag av det lite mindre Unió Democràtica de Catalunya, UDC samt det större Convergència Democràtica de Catalunya, CDC, vilka jag fick möjligheten att träffa för en intervju angående deras ställningstagande om Kataloniens framtid. Partiet är mitten-höger på den ideologiska skalan och kallar sig själva för ett Katalan-nationalistiskt parti vars ledare Arthur Mas som nämnt leder regeringen i Katalonien och satte sin position på spel när han tidigare lade parlamentsvalet.⁴⁹

På CDC får jag träffa Marc Gafarot I Monjó som arbetar som första rådgivare i internationella relationer för partiet. Han berättar att Katalonien och CiU tidigare velat samarbeta med Spanien och bidra till dess framväxt, men att detta inte kunnat fungera då Spanien inte accepterat Katalanerna som invånare med en egen identitet. Detta har över tid drivit CiU till att istället arbeta för total frigörelse för regionen från Spanien, då de inte längre ser någon annan möjlighet till att få deras nationalitet erkänd. Gafarot I Monjó uttrycker att inom Spanien kan de idag inte skydda den Katalanska kulturen, värderingarna och invånarna som de önskar. Merdärtill betonar Gafarot I Monjó att de har ett enormt skattmässigt underskott då hela 8-9% av deras BNP lämnar Katalonien för den Spanska staten.

Marc Gafarot I Monjó uttrycker att förtrycket av den katalanska identiteten och kulturen upplevs av hela regionen och inte bara av partiet CiU. Invånarna känner sig enligt Gafarot I Monjó svikna och ekonomiskt bortglömda av de Spanska myndigheterna. De upplever sig även kränkta av det Spanska politiska klasssystemet och dess skattesystem. Gafarot beskriver det som att de betalar höga skatter likt Sverige, men mottagar inte motsvarande sociala tjänster; *“We pay taxes like the*

⁴⁸Sánchez, Francesc. (2012-11-30)

⁴⁹<http://www.catalannewsagency.com/news/politics/party-review-%E2%80%93-centre-right-catalan-nationalist-coalition-ciu-asks-%E2%80%9Cexceptional-majori>

scandinavian countries, but we receive services like latin americas”, säger han. Vidare hävdar Gafarot I Monjó att fler och fler tröttnar på behandlingen från Spaniens sida och närmar sig deras parti och dess strävan om frigörelse från Spanien. Han berättar att i och med medlemskapet i EU 1996 hoppades många på en förändring då EU förespråkar respekt för olikheter i form av nationaliteter och kulturer. Gafarot I Monjó hävdar att detta bara är tomma löften och att förändringen och respekten som de hoppades skulle infalla för Katalanerna när Spanien blev medlem i EU aldrig inträffade.

Relationen mellan Spanien och Katalonien är i fokus vid intervjun och beskrivs som orättvis och odemokratisk och innebär helt enkelt en ohållbar situation för Katalonien med dagens behandling från Spaniens sida. Frustration uttrycks över att Spanien fortsätter att förneka dess inre mångfald och att rent av angrep sker från staten i hopp om att Katalonien som både kultur och politisk institution ska försvinna. En annan intressant punkt Gafarot I Monjó nämner är att angående det konstitutionella hindret för att Katalonien ska kunna lämna Spanien och bli en egen stat, säger han att *“Politics should place itself over the legal system. If there is the will of the people.”*⁵⁰

⁵⁰Gafarot I Monjó, Marc. (2012-12-11)

Pro et Contra

Tesen som blir argumentationsanalysens utgångspunkt är: Katalonien bör separera från Spanien och bli en självständig stat. Det kan verka ofördelaktigt att utgå från en tes som talar för ena sidan i diskursen, men faktum är att forskningen i detta ämne och denna uppsats härstammar från den starka framtoningen av den Katalanska nationalismen och argumenten som underbygger detta.

Esquerra Republicana De Catalunya

T: Katalonien bör separera från Spanien och bli en självständig stat.

P1: Katalonien betalar genom skatter med mera till den Spanska staten mer än de får tillbaka.

ΦP1: Detta är ohållbart för Kataloniens ekonomi.

P2: Katalonien blir som tillhörande Spanien inte erkänd som en egen kultur och identitet.

ΦP2: Spanien består enligt partiet av flera nationer inom en stat, vilka förtjänar erkännande.

P3: Katalonien är den regionen som betalar högst skatt jämfört med andra regionala områden i Europa.

ΦP3: Jämlikhet är värt att eftersträva.

P4: Katalonien liksom resten av världen lider av den ekonomiska krisen och behöver sina resurser till sina egna.

P5: För att uppnå solidaritet mellan Spanien och Katalonien behöver de vara jämlika.

ΦP5: Katalonien och Spanien är inte jämlika förrän de innehar lika rättigheter, vilket Spanien inte vill ge Katalonien som en region i landet i dagsläget.⁵¹

Convergència Democrática de Catalunya, CDC

T: Katalonien bör separera från Spanien och bli en självständig stat.

P6: Katalonien accepteras inte som katalaner inom Spanien, utan vill att de ska ses som kastillianer (invånare i regionen där bland annat Madrid ligger) eller spanjorer.

ΦP6: Att olika kulturer och nationella identiteter respekteras och skyddas är en mänsklig rättighet, och är inte möjligt i situationen idag. Därför har Katalonien inget annat val.

P7: Katalonien betalar 16 billioner € till den Spanska staten varje år, vilket inte motsvarar vad som återges i form av sociala tjänster med mera.

⁵¹Sánchez, Francesc. (2012-11-30)

P8: Under andra världskriget var där runt 50 länder i världen, idag finns uppemot 200 stater.

ΦP8: Att nya stater bildas är en naturlig och vanlig process.⁵²

⁵²Gafarot I Monjó, Marc. (2012-12-11)

Argumentationsanalys

Anledningarna till varför partier som Esquerra Republicana och Convergència democràtica de Catalunya vill och arbetar för att Katalonien ska lämna Spanien grundar sig framförallt i två huvudsakliga argument. Den om tyngden av en erkännande av dess kultur och identitet, respektive den gällande de ekonomiska aspekterna. Merdärtill pekar partierna i fråga som nämnt även på punkter gällande uppkomsten av nya stater runtom i världen samt aspekter kring jämlikhet. Nedan följer analys av argumenten genom att kontrollera hållbarheten i form av dess trovärdighet och relevans för att få fram argumentens beviskraft. Därefter framförs kort analys utifrån teorierna.

Ekonomi

- **P1:** Katalonien betalar genom skatter med mera till den Spanska staten mer än de får tillbaka.
ΦP1: Detta är ohållbart för Kataloniens ekonomi.
- **P4:** Katalonien liksom resten av världen lider av den ekonomiska krisen och behöver sina resurser till sina egna.
- **P7:** Katalonien betalar 16 billioner euro till den Spanska staten varje år, vilket inte motsvarar vad som återges i form av sociala tjänster med mera.

Första steget är att kontrollera om påståendena i argumenten är trovärdiga. Dock bedömer jag det inte vara genomförbart inom tidsramen gällande dessa två argument att kontrollera om de sociala tjänsterna motsvarar det utgående kapitalet. Jag kommer därför fokusera på att jämföra Kataloniens bidragande till landet med andra regioner för att se om Katalonien är särskilt utsatta ekonomiskt sett från Spaniens sida, vilket gärna påstås av självständighetsförespråkare. Eller om det i själva verket rör sig om lika nedskärningar i alla 17 regioner på grund av den kritiska ekonomiska situation landet befinner sig i.

Först och främst är det intressant att läsa den spanska konstitutionen och vad som där står angående landets ekonomiska bidragande till staten. Det står nämligen i Artikel 31, paragraf 1 att

“Everyone shall contribute to sustain public expenditure in proportion to his or her financial means, through a just and progressive system of taxation based on principles of equality, which shall in no case be confiscatory in nature.”⁵³

Paragrafen kan förklaras med andra enklare ord som att var och en bidrar efter förmåga. Detta skulle kunna “rättfärdiga” att Katalonien bidrar mer till staten då faktum är att Katalonien har det

⁵³Tribunal Constitucional de España. (1978). Art. 31§1.

relativt bra ekonomiskt sett inom Spanien. Vilket framgår i INE's (spanska motsvarigheten till SCB), senaste rapport av regionernas årsredovisning 2010-2011. I denna framgår det att Katalonien ligger på 8:e plats av de 17 regionerna gällande ekonomisk tillväxt med 0,6% jämfört med Kanarieöarna med den högsta på 1,7%, och en av de fattigaste regionerna Extremadura med en minskning av BNP på 0,7%. Gällande BNP per capita år 2011 ligger Katalonien på 4:e plats och därmed tydligt över genomsnittet i landet.⁵⁴

Vidare behöver självfallet vad som framställs i artikel 31 i grundlagen om regionernas och invånarnas bidragande till landet, inte vara något som självständighetsförespråkare samtycker till. Dock kan det ses som relevant vid bedömning av argumententets beviskraft. På grund av att det, speciellt under svåra ekonomiska tider, är rimligt att var och en bidrar efter förmåga. En artikel på nyhetssidan BBC handlar om Spaniens värst drabbade regioner av den ekonomiska krisen. Fem regioner listas efter att behövt ansöka om lån från landets regionala likviditetsfond, en så kallad "bankrutts-fond". Katalonien är med på listan med den högsta siffran på 5,023 miljoner € i skuld till staten, dock ligger Andalucien väldigt nära med 5,000 miljoner € i skuld. Näst därefter ligger Valencia med 3,500 miljoner €, följt av Castile La Mancha på 848 miljoner € och Murcia med 528 miljoner € i skuld. Siffrorna visar alltså att Katalonien har varit tvungna att söka stöd på grund av ekonomiska svårigheter. Än dock får hänsyn ges till att Katalonien och Andalusien är de två mest folkrikaste regionerna i Spanien. Det är därför inte helt orimligt att de också är de som blir tvungna att söka det största stödet för att försörja deras relativt stora populationer.

Affärsreportern Laurence Knight skriver i artiklen att fastän ett flertal regioner har ekonomiska problem med skulder som följd, är Katalonien de mest missnöjda. Dock visar resultatet trots stora skulder, att de faktiskt bidrar med relativt mer till resten av landet på grund av dess även relativa ekonomiska styrka.⁵⁵ Problemet verkar med detta argument inte ligga i om det är rättvist utifrån de 17 regionernas ekonomiska förmågor, utan att Katalonien inte känner tillhörighet till Spanien och solidariteten från båda håll är ett problem i sig. Detta i sin tur ger Katalonien anledning att inte längre acceptera skattetyngderna bestämda av den spanska staten.

Trovärdigheten för detta huvudargument blir därmed något vaklande efter att ha undersökt vidare och tittat på dessa siffror. Huruvida det då är relevant som argument för diskursen kring Kataloniens framtid och om det är ett rimligt argument för saken blir tydligt anledning att ifrågasätta. Då hela landet faktiskt befinner sig i en kritisk situation och statistiken visar att Katalonien inte är särskilt

⁵⁴INE. Press release 28 december. (2012) s. 3

⁵⁵<http://www.bbc.co.uk/news/business-18951575>

utsatt från Spaniens sida, om man ser till respektive regioners förmågor. Premissen för dessa argument är att situationen med den ekonomiska summa Katalonien bidrar med till staten, inte skulle vara hållbar. Dock blir detta ifrågasättbart då deras BNP faktiskt har ökat även när den finansiella krisen brutit fram.

Dessa ekonomiska argumenten skulle kunna förklaras med neo-realismen med att det är en fråga om egenintresse och makt över sitt egna. Då många katalaner inte känner tillhörighet till Spanien och därför heller inte vill bidra ekonomiskt till hela landet. Kanske speciellt inte under ekonomiskt svåra tider. Genom att använda de ekonomiska aspekterna som argument skulle det kunna i själva verket handla om en vilja om kontroll över Katalonien som territorium. Som enligt, neo-realismen är en fullt naturlig och rationell drivkraft.⁵⁶

- **P3:** Katalonien är den regionen som betalar högst skatt jämfört med andra regionala områden i Europa.

ΦP3: Jämlikhet är värt att eftersträva.

Detta argument är svårt att bedöma som relevant då det är orimligt att jämföra olika regioner i hela Europa. Alla har olika förutsättningar, lagar att följa och kan helt enkelt inte jämföras endast utifrån procentuell skattesumma. Vad skatten ger tillbaka till invånarna i länder och dess regioner är en omfattande undersökning för sig. Därmed beräknar jag trovärdigheten i detta argument som lågt för att användas som pro-argument för tesen att Katalonien bör separera från Spanien och bli en självständig stat.

I de redovisade argumenten gällande de ekonomiska aspekterna till diskursen kan vi se paralleler och förklaringar enligt neo-realismen. Som Marc Gafarot i Monjó på CDC beskriver, nöjer de sig inte längre med enbart mer kontroll över skattesättningen i regionen. Utan de strävar idag efter fullständig kontroll av regionen i formen av en egen nation.⁵⁷ Enligt neo-realismen strävar nationer alltid efter mer makt för egenintresset skull. De agerar rationellt för att nationen ska skyddas och överleva. Detta kan förklara hur katalanismen har utvecklats till att idag sträva efter fullständig självständighet. För att skydda nationen, både som kulturell institution och identitet, och som nämnt i detta argument, Katalonien som utsatt ekonomisk region. De ser nu självständighet som enda

⁵⁶Mearsheimer, J, John. (2006) s. 72ff

⁵⁷Gafarot i Monjó, Marc. (2012-12-11)

utväg för att överleva, kulturellt såväl som ekonomiskt.⁵⁸ Med argument som tar fasta på att Katalonien inte skulle överleva om de fortsätter vara del av Spanien pekar de också enligt neo-realismen på att Spanien eventuellt ska behandla regionen felaktigt, i och med påstådda orättvisa skattetyngder. Enligt neo-realismen agerar stater genom att anklaga andra stater för felaktigheter när de upplever sig hotade. Huruvida det förekommer felaktigheter eller inte har egentligen ingen betydelse, då följden oavsett blir större osäkerhet mellan nationer och relationen dem emellan tar skada. Vilket är ett faktum rörande Spanien och Kataloniens vars relation som nämnt blir alltmer ansträngd.⁵⁹

Kultur och identitet

- **P2:** Katalonien blir som tillhörande Spanien inte erkänd som en egen kultur och identitet.
ΦP2: Spanien består enligt partiet av flera nationer inom en stat, vilka förtjänar erkännande.
- **P6:** Katalonien accepteras inte som katalaner inom Spanien, utan vill att de ska ses som kastillianer eller spanjorer.
ΦP6: Att olika kulturer och nationella identiteter respekteras och skyddas är en mänsklig rättighet, och är inte möjligt i situationen idag. Därför har Katalonien inget annat val.

Dessa argument grundar sig i empiriska uppfattningar och är därmed svåra att kontrollera, speciellt som utomstående. Mer handlar det om en upplevd verklighet för många katalaner, vilket självfallet inte gör den mindre relevant för det. Merdärtill kan man analysera hur trovärdigt argumentet faktiskt är. Från intervjuerna och övriga samtal med invånare i Katalonien, är det inte ovanligt att föresporåkare för självständighet betonar Kataloniens offerposition gentemot Spanien. Vilket inbringar sympati från flera håll när den spanska staten pekas ut som förtryckare av den katalanska kulturen. De allra flesta skulle nog hålla med om att var och en bör få sina kulturer respekterade, vilket gör argumenten högst relevanta, om än problematiskt att bedöma dess trovärdighet.

Betoningen på och vikten av kulturen i dessa argument ger direkta kopplingar till konstruktivismen, där som nämnt intressen, kultur och identitet är centrala. Som beskrivet i teoriavsnittet handlar en stats, eller i detta fall nations identitet om att beskriva vem nationen är både för de själva och andra. Detta är inte heller upp till var och en att bestämma, utan för att inneha en identitet måste den vara erkänd av andra. Detta förklarar Kataloniens frustration och behov av att separera från Spanien. Just för att få sin identitet erkänd vilken de upplever att de inte får genom att idag tillhöra Spanien.

⁵⁸Mearsheimer, J, John. (2006) s. 73f

⁵⁹Mearsheimer, J, John. (2006) s. 75f

Genom att inte bli erkända som katalaner med dess tillhörande kultur, utan istället påtvingad identiteten som kastilian (spanjor), kan det enligt konstruktivismen förklara varför de inte ser något annat val än att bli självständiga för att få sin identitet som Katalonien och katalaner erkänd.⁶⁰ Som konstruktivisten Ted Hopf påpekar ger identiteten aktörer antingen förståelse eller icke-förståelse av varandra, vilket det senare tydligt är fallet i relationen mellan Spanien och Katalonien. Enligt konstruktivismen kan alltså exempelvis nationalismen i detta fall hjälpa oss förstå den bristande relationen dem emellan.⁶¹

Kopplingar till neo-realismen är inte direkt närvarande vid dessa argument då kultur och identitet enligt neo-realismen inte har någon betydelse. Däremot fokuserar neo-realismen på aktörernas egenintresse som alltid är viktigt att skydda enligt denna teori. Att värna om den katalanska kulturen är med andra ord att värna om egenintresset och skydd av det egna för att stärka dess ställning. Vilket är det Katalonien indirekt gör genom att framhäva Kataloniens behov av att vara en egen stat av anledningen att det handlar om överlevnad av dess kultur, vilket påstås vara deras enda utväg, och i sin tur självfallet skulle innebära större makt.⁶²

Förekomsten av nya suveräniteter

- **P8:** Under andra världskriget var där runt 50 länder i världen, idag finns uppemot 200 stater.

ΦP8: Att nya stater bildas är en naturlig och vanlig process.

Det faktum att påståendet i argumentet stämmer gör det även till ett trovärdigt argument. Just för att det är vanligt att nya suveräniteter skapas. Om det sedan är en bra utveckling är en annan diskussion. Enligt neo-realismen är det synnerligen logiskt och rationellt. Då det är en naturlig drivkraft att styras av egenintresset och rimligtvis innebär det mer makt för ett territorie som en suveränitet än som en region inom en stat. Huruvida argumentet å andra sidan är relevant är ifrågasättbart. Argumentet pekar på att det skulle vara någon slags rättighet eller naturlig process som bör respekteras att få bli en egen stat. Att det blir fler stater i världen gör eventuellt individer nöjda, då de på visst sätt får sin kultur skyddad under nationen. Däremot kan det analyseras djupare hur det påverkar de internationella relationerna runtom i världen. Förmodligen är det mer problematiskt för 200 suveräniteter att nå överenskommelser, jämfört med 50 stater.

⁶⁰Hopf, Ted. (1998) s. 174f

⁶¹Hopf, Ted. (1998) s. 192f

⁶²Mearsheimer. J, John. (2006) s. 73f

Jämlikhet

- **P5:** För att uppnå solidaritet mellan Spanien och Katalonien behöver de vara jämlika.
ΦP5: Katalonien och Spanien är inte jämlika förrän de innehar lika rättigheter, vilket Spanien inte vill ge Katalonien som en region i landet i dagsläget.

Detta argument grundar sig i den generella uppfattningen i världen att jämlikhet är något värt att sträva efter. Påståendet här handlar om att jämlikhet är ett steg mot solidaritet, vilket idag till synes verkar saknas mellan Spanien och Katalonien. Målet om jämlikhet menar de inte är möjligt att uppnås förrän Katalonien är en likvärdig stat till Spanien. Jämlikhet är något som strävas efter världen över men huruvida det är realistiskt kan man diskutera i evigheter. Om det faktiskt är som självständighetsförespråkare påstår, att fullständig självständighet är den enda utvägen för att få Katalonien och Spanien jämlikt, är det ett starkt argument.

Dock kan argumentets relevans ifrågasättas när Katalonien, som en region i landet tillsammans med de 16 andra, rimligtvis inte kan inneha samma rättigheter som Spanien som stat, i egenskap med att i dagsläget vara regioner i landet. Argumentet handlar därför om att de själva inte anser Katalonien bör tillhöra Spanien, och använder sig av rättigheten till jämlikhet för att belysa frågan ytterligare. Faktum är att trovärdigheten för argumentet är hög då jämlikhet i form av lika rättigheter alltid är eftersträvbart. Däremot är relevansen för argumentet bristande då det skulle kunna betyda att alla regioner eller territorier i världen borde bli egna stater. Argumentet bottnar sig således egentligen i Kataloniens historia med att ha varit en egen stat och viljan att återfå den situation. Detta för i sin tur tankarna återigen till neo-realism och strävan efter relativ makt över Katalonien som ett territorie som idag kontrolleras av Spanien som stat.

Sammanvägning

I och med finanskrisen utbredning verkar självständighetsförespråkare sökt ytterligare stöd för tesen om att Katalonien bör separera från Spanien och bli en självständig stat. Argumenten upplevs till en början som rimliga men efter vidare forskning och analys visar sig sakna relevans till diskursen. Argumenten för tesen att Katalonien bör separera från Spanien och bli en självständig stat tillsammans bedömer jag efter analys sakna hållbarhet för att kunna bedömas som intellektuellt övertygande och inneha stark beviskraft. Om vi däremot ser utifrån ett konstruktivistiskt perspektiv där argumenten rörande kultur och identitet är det enda av vikt, skulle detta kunna bedömas som tillräcklig motivation för att Katalonien ska bli självständigt. Det vill säga att om det är som intervjuade påstår att de inte får sin identitet erkänd när de idag tillhör Spanien, utan istället nästintill tvingas till en identitet som kastillianer.

Som vid de enskilda argumenten kan kopplingar eller förklaringar till argumenten och dess drivkrafter förklaras enligt både konstruktivism och neo-realism på olika punkter och utifrån olika aspekter. Huvudsakligen återkommer dock argumenten till att främst förklaras med den konstruktivistiska teorin och dess inriktning på identitet och intressen. Enligt neo-realismen skulle alltså dessa inte ha någon betydelse men då 1,5 miljoner människor gick samman på Barcelonas gator den 11:e september 2012 för att demonstrera deras tro på Katalonien som självständig nation, visar att kultur, identitet och värderingar i allra högst grad är av betydelse. Den styrka ska enligt konstruktivismen vara minst lika mäktig som materiell styrka.⁶³ Partierna CDC och Esquerra påvisar styrkan i detta vilket inte går att förneka, om än dock problematiskt att värdera. Enligt konstruktivismen är en värld utan identitet, en värld av osäkerhet vilket idag är den upplevda känslan av många katalaner och självständighetsförespråkare, när Spanien inte vill erkänna katalanismen. Detta uttrycker sig både i de ekonomiska argumenten och dess kamp om en finansiell överlevnad, såväl som i osäkerheten inför framtiden för den katalanska kulturen. På grund av att Spanien försöker skapa ett land av kastillianer, istället för att tillkänna dess mångsidighet av kastillianer, katalaner, galicier med flera.

Marc Gafarot på CDC berättade om förhoppningarna bland katalaner som uppkom när Spanien skulle bli medlem av EU.⁶⁴ I egenskap med att vara medlemstat av Europeiska Unionen har landet erkänt den identitet som det innebär. Vilket bland annat är att respektera mångsidighet. Då detta inte uppnåtts av Spanien som fortsätter ignorera bland annat den katalanska identiteten, skulle det enligt

⁶³Hopf, Ted. (1998) s. 180f

⁶⁴Gafarot I Monjó, Marc. (2012-12-11)

konstruktivismen innebära att EU's identitet inte heller den erkänns.⁶⁵

Ytterligare referenser till konstruktivismen utifrån argumenten ser vi i uppfattningen om problemet (vilket beskrevs utförligare i teoriavsnittet) eller diskursen kring Katalonien. Spanien å ena sidan vill inte erkänna dess kultur, eller övriga inom landet för den delen, och rentav ignorerar det faktum. Medan det för många katalaner är en central del av vardagen, att kämpa för katalanismens överlevnad och ser det som första prioritet. De har med andra ord inte närheten av lika uppfattning om situationen, vilket därmed kan förklara den bristfälliga relationen mellan Spanien och Katalonien, enligt konstruktivismen.⁶⁶

Delar av argument och drivkrafter kan även förklaras med neo-realismen rörande bland annat utvecklingen av argumenten. Till en början strävande exempelvis partiet CiU för större skattemässig frihet vilket sedan har utvecklats till krav om fullständig självständighet. Detta skulle kunna förklaras med den relativa neo-realismen som beskriver att stater rationellt sett söker sig efter mer makt.⁶⁷ Den finansiella krisen och betoningen på bevarandet av Kataloniens kultur, skulle kunna användas som argument för stärka självständighetsrörelsen. När det i själva verket skulle kunna handla om att främst vilja ha tillbaka makten om territoriet som en gång varit självständigt. Neo-realismen kan förklara detta, även om det inte betyder att de ekonomiska eller kulturella aspekterna inte stämmer. Eventuellt kan de ekonomiska argumenten, i och med den finansiella krisen, användas för att rationalisera strävan efter större makt, eller mer makt till det begränsade området Katalonien.

Analysmodell	Neo-realism	Konstruktivism
Den mänskliga naturen	Rationell, där vi strävar efter makt.	Normer, idéer och identitet dominerar vår existens.
Aktörernas roll och dess effekter/påverkan	Att säkerställa den relativa makten, alltså inneha störst makt.	Skapa och sprida normer och idéer.
Säkerhetsdilemmat	Ett ständigt hot, aktörer kan inte lita på varandra.	Existerar inte, genom respekt för varandras identiteter och intressen undviker vi detta.

Sammanfattningsvis vill jag dock påstå att konstruktivismen upplevs tydligast i denna diskurs och förklarar båda forskningsfrågorna. Vad valdeltagarna har att ta ställning till vid en eventuell

⁶⁵Hopf, Ted. (1998) s. 174ff

⁶⁶Hopf, Ted. (1998) s. 189, 192

⁶⁷Mearsheimer. J, John. (2006) s. 72ff

folkomröstning om Kataloniens (och Spaniens) framtid handlar först och främst om bevarandet av Katalonien som identitet, alltså med konstruktivism som förklaring. Andra forskningsfrågan, den om varför många katalaner idag kräver en folkomröstning i frågan bedömer jag utifrån analysen kunna förklaras med en kombination av neo-realism och konstruktivism. Då det i grund och botten handlar om bevarandet av den katalanska nationaliteten som eventuellt kan ha utvecklats till att efter hundratals år av kamp om återinförandet av Katalonien som nation, utvecklats till en fråga om makt. Möjligtvis är det mer rationellt och framgångsrikt att idag använda sig av även ekonomiska argument och dimensioner för att belysa diskursen och öka chanserna för regionen att återfå sig självständighet. Vilket vi enligt neo-realismen är tvingade till enligt det internationella systemet, att för att överleva måste stater sträva efter mer makt. Kanske kan detta förklara vad som Gafarot I Monjó på CDC säger om frekvensen av skapandet av nya suveräniteter. Att idag finns där uppemot 200 länder i världen, jämför med 50 för bara några decennier. Kan det vara så att nationaliteter, med eller utan stat, är tvungna att sträva efter fullständig makt, nämligen suveränitet, för att säkra dess kultur. Att konstruktivismen med andra ord är kärnan men utvecklas till neo-realism med vår moderna tid. Eller att konstruktivismen förklarar katalanernas drivkraft medan neo-realismen bättre förklarar drivkraften av Katalonien som politiskt institution?

Slutsatser

Syftet med forskningen som resulterat i denna rapport bottnar sig som beskrivet inledande i att förklara och förstå drivkrafterna bakom Kataloniens självständighetsrörelse. Utifrån insamlat material och analys inom denna studie drar jag slutsatsen att den konstruerade bilden av Kataloniens situation inte helt stämmer överens med den verkliga. Verkligheten visar nämligen att identiteten är det enda argument med egentlig relevans. Konstruktionen, alltså den bild självständighetsrörelsen vill att omvärlden ska ha av Kataloniens situation, visar Katalonien som starkt utsatt. Troligtvis för att på så vis få sympati och belysa diskursen för att få den internationellt hörd. Det framgår dock efter argumentationsanalysen att den ekonomiska situationen i Katalonien inte är såpass illa som den till en första inblick verkar vara. De huvudsakliga och kanske även tillräckliga argumenten är de rörande rätten till sin egna kultur och identitet, både för individ och geografisk område. Problemet ligger dock i att bedöma vad som är en giltig anledning till att häva en suveränitet för att sedan ge plats åt nya, eller i detta fall, nygammal.

Då fokus däremot varit på drivkrafterna till den långa kampen om separering av Katalonien från Spanien blir det inledande citatet av Professor Lieven de Winter åter aktuellt. Han beskrev upptrappningen av separatism-ärenden runtom i främst Europa som en följd av den ekonomiska krisen. Nämligen att pengar är den centrala och avgörande faktorn, vilken i och med krisen har motiverat redan (relativt)ekonomiskt stabila områden till att söka ytterligare säkerhet genom en vilja om separatism för att centrera och möjligtvis säkra kontrollen över området.⁶⁸ Detta faktum tillsammans med det tydligt framkommande utifrån denna forskning. Nämligen att kultur och identitet är en form av makt och en enormt stark drivkraft av betydelse, kan sammanfattas och lägga grund till slutsatsen att konstruktivismen förklarar och rationaliserar drivkrafterna som kan komma att häva suveränitet och ge utrymme till en ny(gammal). Medan neo-realismen förklarar och klargör metoden eller verktyget för att nå dit.

Resultatet av det tidigare parlamentsvalet i Katalonien den 25:e November 2012, med rekordmånga röstande, blev en majoritet av partier som förespråkar en självständighet.⁶⁹ Ändock verkar de politiska partierna ha svårigheter med att komma överens på övriga punkter utöver självständighetsfrågan, rimligtvis då de härstammar från skilda ideologier. Detta har lett till att det än idag inte har kommit till ett slutgiltigt beslut om en koalition nödvändig för att öka chans för en folkomröstning gällande Kataloniens framtid. Tiden får utvisa hur Kataloniens framtid ser ut, men

⁶⁸<http://www.guardian.co.uk/world/2012/nov/22/europe-separatist-movements?INTCMP=SRCH>. Tioende stycket.

⁶⁹<http://www.bbc.co.uk/news/world-europe-20482719>

som Marc Gafarot i Monjó på CDC säger, kommer de, och troligtvis inte heller övriga delar av självständighetsrörelsen, inte att backa. Den finansiella krisen har trappat upp diskursen men kommer synnerligen inte att avta med den.

Resultatet från undersökningen och dess slutsatser bekräftar att det är en tuff värld vi lever i och att evolutionsteorin och *survival of the fittest* fortfarande kan förklara delar av människans drivkrafter. Likaså framkommer det tydligt att värderingar och normer i hög grad ändå har en stor påverkningsförmåga som inte kommer i skymundan av maktbehov.

Utifrån detta insamlade material och slutsatser dragna har ett intressant och relevant resultat framkommit. Hänsyn får dock tas till det begränsade tidsutrymmet och resurser. Detta ämne, Kataloniens självständighetsprocess och separtism-ärenden som stort kan undersökas djupare och mer utförligare om utrymme finns. Vidare intressant forskning kring ämnet skulle vara att under längre tid följa självständighetsrörelsen i Katalonien och dess strävan om i ett första steg uppnå rätten till en folkomröstning. Genom att studera politiska partier och andra organisationer som arbetar för saken och analysera hur deras värderingar och tillvägagångssätt utvecklas. Om exempelvis de neo-realistiska tendenserna och strävan efter mer makt ökar, eller eventuellt minskar och vad det i så fall kan bero på. Eller om självständighetsrörelsen fortsätter på samma spår tills att en avgörande folkomröstning i frågan är ett faktum. En annan intressant studie skulle vara att utifrån faktumet att antalet stater i världen sakta men säkert ökar, analysera utförligare vad detta kan bero på, samt vad det har för påverkan på de internationella relationerna runtom i världen.

Referenser

Böcker

- Bergström, G & Boréus, K. (2012) Argumentationsanalys i Boréus, K och Bergström, G. (red.)Tredje upplagan.
(2012) *Textens mening och makt – Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. Studentlitteratur AB: Lund.
- Bryman, Alan. (2012) *Samhällsvetenskapliga metoder*. Liber: Malmö.
- Ekengren, Anne-Marie & Hinnfors, Jonas. (2012)
Uppsatshandbok – Hur du lyckas med din uppsats. Andra upplagan.
Studentlitteratur AB: Lund.
- Hernández, F. Xavier. (2007) *The History Of Catalonia*.
Ed: Rafael Dalmau: Barcelona.

Nyhetsartiklar

- Abend, Lisa. (2012). World Time. *Why Catalonia isn't likely to leave Spain anytime soon*. 28 September.
<http://world.time.com/2012/09/28/why-catalonia-isnt-likely-to-leave-spain-anytime-soon/>
(Hämtad 2012-12-10)
- BBC Business News. (2012) *Catalonia election: Separatists win majority*. 26 November.
<http://www.bbc.co.uk/news/world-europe-20482719>
(Hämtad 2013-01-03)
- Euronews. (2012). *Spain's Catalonia region - Speeding toward separation?* 11 September.
<http://www.euronews.com/2012/09/11/spain-s-catalonia-region-speeding-toward-separation>
(Hämtad 2012-11-23)

- Euronews. (2012) *Early elections as Catalan leader seeks for independence from Spain*. 12 September.
<http://www.euronews.com/2012/09/25/early-elections-as-catalan-leader-seeks-independence-from-spain/>
(Hämtad 2012-11-23)
- House, Jonathan. (2012). The Wall Street Journal.
Catalonian Calls for Independence Increase. 22 November.
<http://online.wsj.com/article/SB10001424127887324712504578130891031680124.html>
(Hämtad 2012-11-25)
- Knight, Lawrence. (2012) BBC News.
Spain's regional governments: How they got into trouble. 28 September.
<http://www.bbc.co.uk/news/business-18951575>
(Hämtad 2012-12-26)
- Pericay Coll, Gaspar. (2012). Catalan News Agency.
Catalan President calls for earlier elections on 25th november, which may turn into a plebiscite. 25 September.
<http://www.catalannewsagency.com/news/politics/catalan-president-calls-earlier-elections-25th-november-which-may-turn-plebiscite>
(Hämtad 2012-11-24)
- Pericay Coll, Gaspar. (2012). Catalan News Agency.
Party review – Ciutadans (C's), the anti-Catalan nationalism and left-wing party. 15 September.
<http://www.catalannewsagency.com/news/politics/party-review-%E2%80%93-ciutadans-%E2%80%99s-anti-catalan-nationalism-and-left-wing-party>
(Hämtad 2012-11-25)
- Pericay Coll, Gaspar. (2012). Catalan News Agency. *Party Review* .
The Centre-Right Catalan Nationalist Coalition (CiU) asks for an "exceptional majority" to back self-determination. 23 September.
<http://www.catalannewsagency.com/news/politics/party-review-%E2%80%93-centre-right-catalan-nationalist-coalition-ciu-asks-%E2%80%9Cexceptional-majority>

(Hämtad 2012-12-17)

- Traynor, Ian. (2012) The Guardian UK.
Across Europe, leaders fear spectre of separatists breaking countries apart. 22 November.
[Http://www.guardian.co.uk/world/2012/nov/22/europe-separatist-movements?
INTCMP=SRCH](http://www.guardian.co.uk/world/2012/nov/22/europe-separatist-movements?INTCMP=SRCH)
(Hämtad 2012-11-27)

Intervjupersoner

- Gafarot I Monjó, Marc.
Första rådgivare i internationella relationer på Convergència democrática de Catalunya.
Intervju genomförd: 2012-12-11.
- Sánchez, Francesc.
Politisk rådgivare på Esquerra Republicana de Catalunya.
Intervju genomförd: 2012-11-30.

Politiska partiers officiella hemsidor

- Partiet Esquerra´s officiella hemsida. *Republican left of Catalonia.*
<http://www.esquerra.cat/language/english>
(Hämtad 2012-11-25)

Övriga källor

- Eurostat. (2012) *Euro area unemployment rate at 11.6%.* September.
http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_PUBLIC/3-31102012-BP/EN/3-31102012-BP-EN.PDF
(Hämtad 2012-11-20)
- Giordano, Benito & Roller, Elisa. (2002) *European Urban and Regional Studies. Catalonia and the 'idea of europe' - Competing strategies and discourses within Catalan party politics.*
University of Manchester: UK.
- Gracia-Milá, Teresa & J. McGuire, Therese. (1996)
Do interregional transfers improve the economic performance of poor regions? - The case of Spain.

University of Illinois, Chicago, USA.

- Hopf, Ted. International Security. (1998)
The promise of constructivism in international relations theory. Kapitel 23(1). s. 171-200.
Massachusetts Institute of Technology Press: USA.
- Heydarian Pashakhanlou, Arash. E-International Relations – The world's leading website for students of international politics. (2009)
Comparing and contrasting classical realism and neo-realism.
<http://www.e-ir.info/2009/07/23/comparing-and-contrasting-classical-realism-and-neo-realism/>
(Hämtad 2012-11-27)
- Mearsheimer, J, John. International Relations Theories: Discipline and Diversity.
Första upplagan. (2006)
Structural Realism. Kapitel 4. s. 77-94.
Oxford University Press: UK.
- Foto s. 3. <http://catalunya.org.uk/web/pages/mymap.htm>
(Hämtad 2012-12-10)
- Instituto Nacional de Estadística. INE. (2012) Press release 2012-12-28.
Spanish Regional Accounts. Base 2008 (NAS-2008) Series 2008-2011.
- Tribunal Constitucional de España. (Spanska grundlagen). (1978-12-27)
<http://www.tribunalconstitucional.es/en/constitucion/Pages/ConstitucionIngles.aspx#I8>